

PRAKSISOVERSIGT · FAMILIERET

Praksisoversigt over værgemål (og den ophævede umyndiggørelse)

Iværksættelse, omfang og ophør – fra umyndiggørelse til et fleksibelt værgemålssystem

Version 1 Opdateret 6. jun. 2026 5 afgørelser · 2019-2022

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Værgemål for voksne er reguleret i værgemålsloven (lov nr. 388 af 14. juni 1995, i kraft 1. januar 1997), der afskaffede den gamle umyndiggørelsesfigur og indførte et trindeligt system: almindeligt værgemål uden handleevnefratagelse (§ 5), handleevnefratagelse (§ 6) og samværgemål (§ 7). Systemet bygger på et grundlæggende proportionalitetsprincip – indgrebet skal afpasses individuelt og må ikke være mere omfattende end nødvendigt. Praksis fra Højesteret, landsretterne og Familieretshuset viser, at § 5-værgemål er langt det mest anvendte, mens handleevnefratagelse efter § 6 kræver konkret fare for væsentlig formueforringelse, og § 46 beskytter også personer uden formelt værgemål mod aftaler, de på grund af psykisk tilstand ikke evnede at forstå rækkevidden af.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01 Umyndiggørelse er ophævet i dansk ret siden 1. januar 1997 – den binære myndig/umyndig-status er erstattet af et fleksibelt, trindeligt værgemålssystem.
- 02 Værgemål efter § 5 forudsætter tre kumulative betingelser: et retligt kriterium (ude af stand til at varetage sine anliggender), et medicinsk kriterium (sindssygdom, svær demens, hæmmet psykisk udvikling eller lignende) og et behovskriterium.
- 03 Personer under § 5-værgemål er myndige – værgerne supplerer, men den pågældende bevarer sin retlige handleevne.
- 04 Handleevnefratagelse efter § 6 er et nødvendighedskrav: det skal være nødvendigt for at hindre, at formue, indkomst eller andre økonomiske interesser udsættes for fare for at forringes væsentligt, eller for at hindre økonomisk udnyttelse.
- 05 Siden 2019 kan handleevnefratagelse efter § 6 begrænses til bestemte aktiver eller anliggender (delvis handleevnefratagelse), hvorved den pågældende forbliver myndig for øvrige dispositioner.
- 06 Samværgemål efter § 7 (det tidl. lavværgemål) kræver den pågældendes egen anmodning – værge og den pågældende handler i forening, og den pågældende bevarer fuld retlig handleevne.

- 07** Værgemålets omfang skal afpasses efter den pågældendes behov og må ikke være mere omfattende end nødvendigt (mindste middels princip), jf. § 8.
- 08** Aftaler er efter § 46 ikke bindende, hvis det må antages, at de er indgået af en person, der på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling eller lignende manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt – bestemmelsen gælder uafhængigt af, om den pågældende formelt er under værgemål.
- 09** Højesteret (Sag 61/2021) fastslog, at en psykisk udviklingshæmmet person med mentalt niveau svarende til en 7-årig var beskyttet af § 46 mod lånoptagelse efter NemID-misbrug, uanset at han ikke var under økonomisk værgemål.
- 10** Afgørelser om handleevnefratagelse efter § 6 træffes altid af retten; øvrige værgemålsafgørelser træffes administrativt af Familieretshuset og kan indbringes for familieretten.
- 11** Familieretshuset (tidl. Statsforvaltningen) er den administrative myndighed for iværksættelse, ændring og ophævelse af værgemål, og værgens vederlag og administration er reguleret i bekendtgørelse (B20250096105).
- 12** 2025-reformen indfører en øvre grænse på 50 værgemål per fast værge (undtagelsesvis 75) og initiativer til at nedbringe sagsbehandlingstider.
- 13** FN's handicapkonvention (CRPD) art. 12 kræver støtteforanstaltninger frem for substitueret beslutningstagning – dansk ret fastholder dog handleevnefratagelse som ultima ratio.

§ 1 Fra umyndiggørelse til værgemål – den historiske reform

Figuren "umyndiggørelse" findes ikke længere i gældende dansk ret. Umyndiggørelse var hjemlet i den gamle myndighedslov og blev ophævet ved vedtagelsen af [værgemålsloven](#) (lov nr. 388 af 14. juni 1995), der trådte i kraft 1. januar 1997. Reformen byggede på Justitsministeriets myndighedslovsudvalg, [Betænkning nr. 1247/1993 om værgemål](#), der anbefalede at afskaffe den binære myndig/umyndig-status til fordel for et fleksibelt system med graduerede indgrebsniveauer.

Den centrale kritik af den gamle ordning var, at umyndiggørelse var et "alt eller intet"-indgreb: blev man umyndiggjort i formueretlig henseende, mistede man al retlig handleevne. Det nye system er derimod bygget op som en trappe med stigende indgreb:

- **§ 5-værgemål** (almindeligt værgemål): Værgen handler på den pågældendes vegne, men vedkommende bevarer sin retlige handleevne og forbliver myndig.
- **§ 6-handleevnefratagelse**: Retlig handleevne fratages helt eller – siden 2019-reformen – delvist. Den pågældende kan ikke selv forpligte sig ved retshandler i det omfang, fratagelsen dækker.
- **§ 7-samværgemål**: Frivilligt samarbejde på den pågældendes egen anmodning, hvor værge og den pågældende handler i forening.

Som forarbejderne til [værgemålslovens § 5](#) udtrykker det:

"Grundmodellen i den foreslåede nye værgemålsordning er lovforslagets § 5. Bestemmelsen omhandler de værgemål, som må antages at blive de mest almindelige for voksne personer."

En agent, der citerer "umyndiggørelse" som en gældende retlig figur, citerer derfor en regel, der har været ophævet i snart 30 år. Begrebet er kun relevant ved sager om dispositioner truffet før 1997 eller ved historiske/forarbejdsræssige sammenligninger.

LOV

Værgemålsloven § 5

Værgemålsloven § 6

Værgemålsloven § 7

§ 2 Betingelser for iværksættelse af § 5-værgemål

Iværksættelse af værgemål efter [værgemålslovens § 5](#) forudsætter, at tre kumulative betingelser er opfyldt:

- **Et retligt kriterium:** Den pågældende skal være ude af stand til at varetage sine anliggender. Forarbejderne forudsætter, at der "må være tale om en betydelig fravigelse fra det normale".
- **Et medicinsk kriterium:** Sindssygdom (herunder svær demens), hæmmet psykisk udvikling eller anden form for alvorligt svækket helbred. Betegnelsen "svær demens" blev fremhævet som nyt i loven, fordi denne gruppe formentlig er den, der har "størst behov for bistand til varetagelse af egne anliggender".
- **Et behovskriterium:** Der skal være et konkret behov for værgemålet – det er ikke tilstrækkeligt, at den medicinske betingelse er opfyldt.

Efter [§ 5, stk. 2](#) kan værgemål også iværksættes efter den pågældendes *egen anmodning*, hvis vedkommende på grund af sygdom eller stærkt svækket tilstand er uegnet til at varetage sine økonomiske anliggender. Her stilles der ikke lige så strenge krav til beviset for tilstanden.

Værgemålet kan efter [§ 5, stk. 3](#) begrænses til økonomiske forhold, bestemte aktiver, personlige forhold eller bestemte personlige anliggender. Adgangen til begrænsning er central for lovens proportionalitetsprincip – værgemålet kan fx indskrænkes til en beholdning af værdipapirer, en fast ejendom eller et spørgsmål om flytning til plejehjem.

Retssikkerhedsvejledningen (Social- og Ældreministeriet) sammenfatter processen: kommunen kan indgive anmodning om personligt værgemål til Familieretshuset, der indhenter lægeerklæring og partshører den pågældende, inden afgørelse træffes. Familieretshuset er ikke bundet af den foreslåede værgemålstype i ansøgningen.

LOV

Værgemålsloven § 5, stk. 1, 2, 3

§ 3 Handleevnefratagelse efter § 6 – nødvendighedskravet og 2019-reformen

Handleevnefratagelse efter [værgemålslovens § 6](#) er det mest indgribende instrument i det nuværende system og svarer indholdsmæssigt mest til den gamle umyndiggørelse. Det forudsætter:

1. At betingelserne for [§ 5-værgemål](#) er opfyldt, og at der tillige er truffet afgørelse om værgemål omfattende *alle* økonomiske forhold.

2. At fratagelsen er **nødvendig** for at hindre, at den pågældende udsætter sin formue, indkomst eller andre økonomiske interesser for fare for at forringes *væsentligt*, eller for at hindre *økonomisk udnyttelse*.

Forarbejderne fremhæver, at bestemmelsen især retter sig mod "de svage, der udviser aktiv adfærd":

"Hovedeksemplet er sindssyge, som under maniske perioder vil kunne træffe vidtrækkende skadelige økonomiske dispositioner, men der vil også kunne være behov for at fratage de aktive demente, psykisk udviklingshæmmede og skizofrene den retlige handleevne."

2019-reformen – delvis handleevnefratagelse: Ved ændringslov (2018-reformen, ikrafttræden 1. januar 2019) blev det muligt at begrænse handleevnefratagelsen til bestemte aktiver eller anliggender, jf. § 6, stk. 1, 2. pkt.. Som forarbejderne forklarer:

"Det foreslås at gøre muligheden for fratagelse af den retlige handleevne mere fleksibel, således at værgemål i videre omfang end i dag vil kunne skræddersys og begrænses til lige netop det, der er nødvendigt for at beskytte den pågældende person."

Fratagelsen kan fx angå dispositioner over fast ejendom, biler, køb på kredit eller lån, eller aftaler over en bestemt beløbsgrænse. Den delvise fratagelse betyder, at den pågældende forbliver **myndig** for øvrige dispositioner, jf. § 6, stk. 2, 2. pkt.. Dette var samtidig en løsning på valgretsproblemet – personer med delvis handleevnefratagelse bevarer deres valgret.

Afgørelser om handleevnefratagelse efter § 6 træffes altid af **retten** (familieretten under byretten), ikke af Familieretshuset administrativt. Afgørelsen tinglyses, jf. § 6, stk. 3.

LOV

Værgemålsloven § 6, stk. 1, 2, 3

§ 4 Samværgemål efter § 7 og mindste middels princip (§ 8)

Værgemålslovens § 7 viderefører det tidligere lavværgemålsinstitut i en ny form: **samværgemål**. Hovedbetingelsen er, at den pågældende *selv anmoder* om værgemålet, og at behovet skyldes uerfarenhed, svækket helbred eller lignende. Målgruppen er fx personer med legemlige sygdomme som afasi, personer med hæmmet psykisk udvikling eller psykisk syge, der har behov for hjælp til at administrere formuen.

Retsvirkningerne er, at værgen og den pågældende handler **i forening** i de omfattede anliggender – den pågældende bevarer sin retlige handleevne fuldt ud og forbliver myndig. Samværgemålet kan begrænses til bestemte aktiver eller anliggender, jf. § 7, stk. 2.

Som forarbejderne præciserer, skal Familieretshuset ved behandlingen vurdere, om den pågældende:

"er i stand til at give udtryk for sit ønske om værgemålet under et personligt fremmøde [...] Det må også vurderes, hvorledes den pågældende skønnes at ville virke i et samarbejde."

Værgemålslovens § 8 kodificerer det gennemgående **mindste middels princip**: værgemålet skal afpasses efter den pågældendes behov og "må ikke være mere omfattende end nødvendigt". Det kan tidsbegrænses. Forarbejderne til § 5, stk. 3, fremhæver, at dette princip også gælder inden for det enkelte værgemål – fx kan et § 5-værgemål begrænses til salg af fast ejendom, flytning til plejehjem eller forvaltning af en bestemt del af formuen.

LOV

Værgemålsloven § 7

Værgemålsloven § 8

§ 5 Ugyldighed af aftaler – §§ 45 og 46 i praksis

Værgemålsloven indeholder to ugyldighedsregler:

- [§ 45](#): Aftaler indgået af personer, der er umyndige (dvs. under handleevnefratagelse efter [§ 6](#)), er ugyldige.
- [§ 46](#): Aftaler er ikke bindende, hvis det må antages, at de er indgået af en person, der på grund af sindssygdom, hæmmet psykisk udvikling, forbigående sindsforvirring eller lignende *manglede evnen til at handle fornuftsmæssigt*.

[§ 46](#) har et særligt bredt anvendelsesområde, idet bestemmelsen finder anvendelse **uafhængigt** af, om den pågældende formelt er under værgemål. Som forarbejderne forudser:

"At der som et led i nyordningen efter [lovforslagets § 5](#) kan iværksættes værgemål uden fratagelse af handleevne [...] vil muligt medføre et udvidet anvendelse af bestemmelsen."

Den principielle Højesteretsafgørelse er [Sag 61/2021](#), afsagt 17. november 2021. A var mentalt udviklingshæmmet med et funktionsniveau svarende til en 7-årig. Han var *ikke* under økonomisk værgemål, men modtog ugentlig bistand fra en kommunal hjemmevejleder. En ukendt person pressede A via Messenger til at udlevere sine NemID-oplysninger under løfte om sex. Herefter optog tredjemand et lån på 13.400 kr. hos Ekspres Bank A/S. Fogedretten og landsretten havde fremmet fogedsagen, men Højesteret omgjorde:

"Højesteret finder på denne baggrund, at det må antages, at A på grund af hæmmet psykisk udvikling har været ude af stand til at forstå de økonomiske konsekvenser af at udlevere sine NemID-oplysninger til en anden og konsekvenserne af at optage lån."

Højesteret foretog en **helhedsvurdering**: A's mentale niveau, hans praktiske begrænsninger (økonomi struktureret med kontokig og ugentlige lommepenge) og hans manglende evne til at overskue økonomiske konsekvenser. Det var ikke afgørende, at A var bevidst om, at han ikke burde udlevere oplysningerne – det afgørende var hans manglende evne til at fatte rækkevidden.

Afgørelsen skal ses i sammenhæng med Højesterets samtidige praksis om NemID-misbrug, herunder [Sag 82/2018](#) og [Sag 87/2018](#) (begge 8. januar 2019), hvor raske personer blev fundet aftaleretligt forpligtede for NemID-misbrug på grund af grov uagtsomhed, samt [BS-10923/2020-HJR](#) (26. februar 2021), hvor en indehaver blev frifundet, fordi samlevers aktive manipulation af e-Boks og NemKonto var den egentlige årsag. [Sag 61/2021](#) tilføjer en ekstra dimension: selv om A som udgangspunkt hæftede aftaleretligt, trumfede [§ 46](#) denne hæftelse, fordi hans psykiske tilstand betød, at han ikke *evnede* at forstå konsekvenserne.

I forlængelse heraf afviste Højesteret i [BS-33/2021-HJR](#) (24. juni 2022) tvangsfuldbyrdelse af et lån hos Basisbank, hvor en psykisk udviklingshæmmet person ligeledes havde fået sine NemID-oplysninger misbrugt.

LOV

Værgemålsloven § 45

Værgemålsloven § 46, stk. 1

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret stadfæster afvisning af tvangsfuldbyrdelse pga. betænkelighed ved NemID-misbrug

24.06.2022

Højesteret · Værgemålslovens § 46 beskytter psykisk udviklingshæmmede mod økonomiske forpligtelser ved udlevering af NemID-oplysninger

17.11.2021

Højesteret · NemID-indehavers hæftelse og erstatningsansvar ved samlevers misbrug af digital signatur til låneoptagelse	26.02.2021
Højesteret · Hæftelse for digitalt gældsbrev ved tredjemands misbrug af NemID efter uagtsom udlevering af oplysninger	08.01.2019
Højesteret · Hæftelse ved misbrug af NemID til optagelse af lån: Betydningen af uagtsomhed ved udlevering af personlige oplysninger	08.01.2019

§ 6 Processuelle regler – Familieretshuset, familieretten og klageadgang

Alle værgemålssager starter i **Familieretshuset** (tidl. Statsforvaltningen, og før det statsamtterne). Anmodning om iværksættelse, ændring eller ophævelse af værgemål kan efter [værgemålslovens § 16](#) fremsættes af:

- Den pågældende selv
- Ægtefælle, børn, forældre, søskende eller andre nærmeste
- Værgen eller en særlig værg
- Kommunalbestyrelsen
- Regionsrådet
- Politidirektøren

Familieretshuset sørger for sagens oplysning, herunder indhentelse af lægeerklæring og partshøring af den pågældende. Inden afgørelse træffes, har den pågældende ret til at gøre sig bekendt med grundlaget for den påtænkte afgørelse, jf. [§ 19, stk. 1](#).

Som Vejledning om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten (Social- og Ældreministeriet, 2019) præciserer:

"Afgørelser om værgemål med fratagelse af den retlige handleevne (tidligere umyndiggørelse) træffes altid af retten. I disse sager skal retten sørge for sagens oplysning."

For øvrige værgemålsafgørelser ([§ 5](#) og [§ 7](#)) træffer Familieretshuset afgørelsen administrativt, medmindre det findes betænkeligt at behandle sagen administrativt – typisk når den pågældende **protesterer**. Familieretshusets afgørelser kan indbringes for **familieretten** (under byretten), hvis afgørelse igen kan kæres til landsretten.

De nærmere regler om sagsbehandlingen er fastsat i [bekendtgørelse om behandling af værgemåls- og værgesager samt om faste værger og værgens vederlag m.v.](#) (B20250096105). Bekendtgørelsen regulerer bl.a.:

- Meddelelsespligt til den pågældende om anmodningen
- Vejledning og bekræftelse af anmodningen ved [§ 5, stk. 2-](#) og [§ 7-sager](#) (personligt møde)
- Meddelelse til forvaltningsafdelinger om beskikkelse af værg
- Antagelse, fratagelse og bortfald af hvervet som fast værg (70-års grænse, konkurs mv.)
- Vederlag: grundtakst 500 kr./time, op til faste beløb afhængig af værgemålstype (fx 6.000 kr. for værgemål begrænset til flytning i plejebolig, 5.000 kr. for salg af fast ejendom)

LOV

[Værgemålsloven § 16](#)[Værgemålsloven § 19, stk. 1](#)

§ 7 Seneste reformer – 2025-pakken og sagsbehandlingstider

Værgemålsloven har gennemgået en række ændringer siden den trådte i kraft. De vigtigste nyere reformer er:

2019-reformen (ikrafttræden 1. januar 2019): Indførte mulighed for *delvis* handleevnefratagelse efter § 6 og sikrede, at personer med delvis fratagelse bevarer valgret. Baggrunden var bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Alajos Kiss mod Ungarn (2010), der kritiserede automatisk fratagelse af valgret ved værgemål, samt dansk debat om CRPD art. 12.

2019-familieretsreformen: Overførte kompetencen fra Statsforvaltningen til det nyoprettede Familieretshus (ikrafttræden 1. april 2019).

2025-reformen (ikrafttræden 1. juli 2025): Ved lov om ændring af værgemålsloven (L 199, vedtaget 2025) indfører lovgiver en **øvre grænse** for antal værgemål per fast værge:

En værge må ikke beskikkes i mere end 50 værgemål. Der kan ske beskikkelse i op til 75 værgemål, hvis særlige forhold tilsiger det.

Baggrunden er at nedbringe sagsbehandlingstider i Familieretshuset og sikre kvaliteten i den enkelte værges arbejde. Faste værger, der på ikrafttrædelsestidspunktet har flere end 75 værgemål, omfattes af en overgangsordning.

Afgrænsning til andre retlige rammer: Forældremyndighed og bopæl/samvær over mindreårige hører under [forældremyndighed](#) og [bopæl-og-samvær](#). Tvangsanbringelse af børn hører under [tvangsanbringelse](#). Tvangsindlæggelse og bæltefiksering i psykiatrien hører under [psykiatriloven-tvang](#). Fremtidsfuldmagter (indført ved [lov om fremtidsfuldmagter](#), ikrafttræden 2017) er et privatretligt alternativ til værgemål, hvor en myndig person selv udpeger en fuldmægtig til at handle på sine vegne, hvis vedkommende senere mister evnen – dette institut er ikke dækket i denne oversigt.

LOV

Værgemålsloven § 11, stk. 2

§ 8 Konventionsfladen – CRPD art. 12 og EMD-praksis

Værgemålsretten opererer inden for en betydelig konventionsmæssig ramme.

FN's handicapkonvention (CRPD), ratificeret af Danmark i 2009, indeholder i art. 12 et krav om, at stater skal anerkende lige retlig handleevne for personer med handicap og etablere *støtteforanstaltninger* frem for substitueret beslutningstagning. CRPD-komiteen har gentagne gange kritiseret stater – herunder Danmark – for at opretholde tvungne fratagelser af retlig handleevne. Dansk ret fastholder dog handleevnefratagelse efter § 6 som *ultima ratio*, og den danske regering har argumenteret for, at systemet med sin trindeling og proportionalitetskrav lever op til konventionens krav i substansen.

Den reformdiskussion, som CRPD har skabt, er dog en medvirkende årsag til 2019-reformen, der indførte delvis handleevnefratagelse – et skridt i retning af mere individuelt tilpassede indgreb.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) har behandlet valgretten for personer under værgemål. I sagen Alajos Kiss mod Ungarn (2010) fastslog Storkammeret, at en generel og automatisk fratagelse af valgret for alle under værgemål var uproportional og i strid med EMRKs Tillægsprotokol 1, art. 3. I den danske sag Strøbye og Rosenlind mod Danmark (2. februar 2021) afviste EMD imidlertid, at den daværende danske

ordning – hvor fuld handleevnefratagelse efter § 6 automatisk medførte tab af valgret – var i strid med konventionen, under henvisning til at den danske ordning var mindre vidtrækkende end den ungarske. Den efterfølgende 2019-lovændring sikrede dog, at delvis handleevnefratagelse kan bevare valgretten.

§ 9 Sammenfatning af praksismønstre og hovedprincipper

Den samlede praksis om værgemål for voksne kan sammendestilleres i følgende hovedprincipper:

- **Umyndiggørelse er fortid:** Begrebet har ingen plads i gældende ret og skal ikke citeres som en aktuell retlig figur.
- **§ 5-værgemål er normen:** Det er den mest udbredte form og dækker ældre med demens, voksne med udviklingshandicap og personer med svær psykisk lidelse.
- **Handleevnefratagelse kræver nødvendighed:** Det er ikke tilstrækkeligt, at den pågældende har behov for hjælp – der skal foreligge *konkret fare* for væsentlig formueforringelse eller økonomisk udnyttelse.
- **Proportionalitetsprincippet er gennemgående:** Værgemålet skal afpasses individuelt, kan begrænses til bestemte aktiver/anliggender, og kan tidsbegrænses.
- **§ 46 er en sikkerhedsventil med selvstændig rækkevidde:** Bestemmelsen beskytter også personer *uden* formelt værgemål. Højesterets afgørelse i Sag 61/2021 er retningsgivende for den helhedsvurdering, der skal foretages.
- **Processen er todelt:** Familieretshuset afgør administrativt (§ 5, § 7), retten afgør handleevnefratagelse (§ 6). Afgørelser kan indbringes for familieretten.
- **Reformtempoet er stigende:** 2019-reformen (delvis fratagelse), familieretsreformen (Familieretshuset), 2025-reformen (grænse for antal værgemål) og fremtidsfuldmagtsalternativet vidner om et retsområde i løbende udvikling under konventionsmæssigt pres.

Indgrebsniveau	Lovhjemmel	Retlig handleevne	Afgørelsesmyndighed
Almindeligt værgemål	§ 5	Bevares (myndig)	Familieretshuset
Delvis handleevnefratagelse	§ 6, stk. 1, 2. pkt.	Bevares delvist (myndig)	Retten
Fuld handleevnefratagelse	§ 6, stk. 1, 1. pkt.	Fratages (umyndig)	Retten
Samværgemål	§ 7	Bevares (myndig)	Familieretshuset

LOV

Værgemålsloven § 5

Værgemålsloven § 6

Værgemålsloven § 7

Værgemålsloven § 46

PRAKSIS

Højesteret · Værgemålslovens § 46 beskytter psykisk udviklingshæmmede mod økonomiske forpligtelser ved udlevering af NemID-oplysninger

17.11.2021

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Værgemålsloven § 5	Værgemålsloven § 6
Værgemålsloven § 7	Værgemålsloven § 8
Værgemålsloven § 45	Værgemålsloven § 46

MATERIALE Citerede afgørelser

5 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

5

24.06.2022	Højesteret stadfæster afvisning af tvangsfuldbyrdelse pga. betænkelighed ved NemID-misbrug	2697-3212
17.11.2021	Værgemålslovens § 46 beskytter psykisk udviklingshæmmede mod økonomiske forpligtelser ved udlevering af NemID-oplysninger	61-2021
26.02.2021	NemID-indehavers hæftelse og erstatningsansvar ved samlevers misbrug af digital signatur til låneoptagelse	bs-10923-2020-hjr
08.01.2019	Hæftelse for digitalt gældsbrev ved tredjemands misbrug af NemID efter uagtsom udlevering af oplysninger	82-2018
08.01.2019	Hæftelse ved misbrug af NemID til optagelse af lån: Betydningen af uagtsomhed ved udlevering af personlige oplysninger	87-2018

FORARBEJDE Betænkninger

1 reference

Betænkning om værgemål - afgivet af Justitsministeriets myndighedslovsudvalg (Betænkning nr. 1247)

nr. 1247 · 1993 · Justitsministeriet